

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Kaj Ahlsved : Finländsk dragspelsfado och fascinerande medleyn. Österbottens tidning 13.7.2018, s. 14.

Finländsk dragspelsfado och fascinerande medleyn

KONSERT

Maria Kalaniemi & Eero Grundström.

Kaustby folkmusikfestival.

Onsdag 11.7 klockan 14 i Café Mondo.

KAUSTBY. Den finlandssvenska dragspelskonstnären och kompositören Maria Kalaniemi är ett välbekant ansikte i Kaustby. Hon hör till pionjärerna inom den finländska nutida folkmusiken och har gjort en betydande internationell karriär.

Hon har också gjort en omfattande pedagogisk gärning vilket var något som även fanns med i motiveringen när hon så sent som i juni detta år utnämndes till medlem av Kungliga Musikaliska Akademien.

Det var med andra ord en nybakad kunglig akademiker som äntrade Café Mondos scen tillsammans med

”De melodier och harmonier han berör blir till guld oberoende om det gäller munspel eller harmonium.”

munspels- och harmoniumvirtuosen Eero Grundström.

Kalaniemi och Grundström gav för cirka ett år sedan ut den etno-Emma nominerade skivan ”Svalan” tillsammans. Skivan som har rönt internationella framgångar är inspelad i hennes barndomshem i Kilo (Esbo) ”i ett grönt frontmannahus då fåglarna sjöng och äppelträden blomade”.

DUON ÖPPNADE KONSERTEN med en gammal sång från Pellinge, ”Kom alla mina bröder”, som berättar om sjömannens kärlek till havet.

I Kalaniemi och Grundströms arrangemang omges den fina melodin som lockar sjömannen till havs av ett mer oroligt havslikt ljudlandskap frammanat av Grundströms harmonium.

Man fortsatte sedan med vemodiga ”Liljan” som även den finns på ”Svalan”. Duons arrangemang är både finlandssvenska, lokala och globala samtidigt. Musiken, speciellt folkmusiken, känner som sagt inga gränser och tangorytmer och finlandssvenska melodik och text fogas samman till en känslomässig intensiv helhet.

Kalaniemis lyriska spelstil har

beskrivits som finländsk dragspelsfado och det ligger något i den beskrivningen. Både hennes dragspelande men också hur hon sjunger och fraserar föds ur samma emotionella kärna och andning.

I hennes egna kompositioner och de naturnära själslandskap hon målar upp, till exempel "Sångtrast", ligger något meditativt men dramatiken och känsloutbrotten ligger alltid nära till hands och lockas fram utan konstigheter.

KALANIEMI OCH GRUNDSTRÖM skapade också fascinerande medley'n där man fick en känsla av att vad som helst kan hända. Förvånande ofta gjordes utflykter till Jeppo då till exempel "Grannas bastu" och den maniska menuetten "Jepu" ingick i den lite under timmen långa konserten.

Duon spelade inte enbart musik från nya skivan "Svalan" utan gjorde även avstickare till för Kalaniemi kära sånger, till exempel "Ellin polka" men också "Under fullmånen" från det kritikerrosade albumet "Vilda rosor" (2010). Kalaniemi och Grundström hade publiken i sin hand från första stund och lockade enkelt fram allsång med en

version efter Hilma Ingbergs "Ifjol (så gick ja med herrarna i hagen)".

För Eero Grundström tycks det inte spela någon roll vilket instrument han hanterar. De melodier och harmonier han berör blir till guld oberoende om det gäller munspel eller harmonium.

Att säga att han och Kalaniemi kompletterar varandra bra är en underdrift då man ofta inte kan uppfatta var den ena börjar och den andra slutar eftersom de har förmågan att smälta samman på så många plan och våglängder utöver till exempel det klangliga.

Grundström är också medlem i den världsberömda munspelsgruppen Sväng som bara några timmar senare hade skivsläpp på festivalens huvudscen.

Kalaniemi och Grundström avkrävdes givetvis ett extranummer och avslutade konserten med hög stäpölsfaktor då man bjöd en underbart vacker version av "Napoleon", en melodivariant som i dessa trakter är känd som bland annat "Karlebynejdens brudmarsch".

Kaj Ahlsved

kultur@ot.fi

06-7848 200